Et p⁹ aliquantos dies iteꝝ simi
liter fecit ex luto ⁊ plasmauit q̄=
si filiā sibi: et dixit cogitationibꝫ
suis Ecce gn̄auit vxor tua filiā
Necessariū ē ergo: vt magis ma
gisq̄ apli⁹ exerceas op⁹ manu=
um vt possis pascē te et vxorē
ac filiā tuā Et ita p̄ nimio laboē
macerauit corp⁹ suū: vt n̄ p̄uale
ret iā supportaē tm̄ laborē Tunc
dixit cogitationibꝫ suis Q̄ n̄ p̄=
uales nimiū istū sustinē laborē:
neq̄ mulierē req̄ras Vidēs āt de
us feruēs ꝓpositū mētis ei⁹ ꝓ c̄
tamine castitatis: abstulit ab eo
molestiā īpugnacōis demonū:
⁊ gloificauit dn̄z sup magnitudi
nem grē eius. Ca. v.

Quidam frater interrogauit
beatū abbatē Pastorē di=
cens Quid faciam pater: q᷑ im=
pugnat me passio fornicatiōis
et rapior in passionē furoīs: Et
rn̄s ei sc̄us senior dixit Iō vtiq̄
Dauid ꝓpheta dicebat q᷑ leonē
q̄dē interficiebam: nam et vrsum
frequenter suffocabam. Hoc āt
ita intelligitur. quia furorē ab=
scidebam ab aīa mea: fornicati
onem aūt in laboribꝫ affligebā

Ca. vi.

Consiliū habebant int̄ se se=
niores prēs et omnes mo=
nachi hītantes in heremo Sci=
thi: et consenserunt vt btūs Ysa=
ac p̄sbiter eis ordinaretur in ec
clesia que in ipsa heremo sita ē:
vbi conuenit die et hora statuta
multitudo monachoꝝ qui in illa
heremo cōuersabantur Audiēs
āt sup̄dcūs abb Ysaac huiusce=
modi consiliū fugit in Egyptū:
et abscondit se in quodā agro
inter frutecta: arbitrās se indig=
nū esse honoē p̄sbiterij Quē plu
rimi aūt frēs monachi sequebā
tur: vt ꝯphenderēt eū Cū āt ap
plicuissent ad vespeꝝ ī eodē agro
ꝓlongius vt reficerent fatigati
de itinere. erat enim nox: dimise
runt asellum qui eis sūptus port̄
bat in itinere vt pasceret. Cūq̄
pasceretur asell⁹ puenit ad locū
vbi supradict⁹ abbas Ysaac la
titabat Cūq̄ illuxiss̄ dies requi
rentes monachi asellum puene
rūt ad eundē locū vbi senior se oc
cultauerat. Et admirantes valde
dispensationem diuinā: ꝯphen=
dētes ligare ⁊ ꝯstringē eū volue=
rūt ⁊ ita pducē Venerabil' āt seni
or nō pmisit dicēs Iā nō possū
ꝯdicere vobis: q᷑ forsitā voluntas
dei est: vt licet indign⁹ suscipiā
ordinem p̄sbiterij. Ca. vij.

Erant quidā duo frēs mō=
chi parit̄ in cella ꝯmanen=
tes q̄ꝝ humilitatē et patientiā mlt̄
ti etiā de scīs patribꝫ collaudabāt
Audiēs hoc q̄dā scūs vir. ꝓba
re voluit si verā pfectāq̄ humilita
tatē haberēt: et venit ad visitan=
dum eos Cūq̄ cū gaudio susce=
pissent eū: ⁊ ex more cōplessent
orōes ⁊ psalmodiā: egressus fo
ras cellulā vidit puū ortū vbi si
bi holeā faciebāt Apphēsoq̄ ba
culo cū toto īpetu cepit oīa hole
ra cedēdo ꝯfringē: ita vt nichil ō
nino remanerē Vidētes āt sup̄dcī
frēs nichil penit⁹ dixerūt: sed nec
vultū tristē ā turbulētū hn̄tes